

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 5C/459/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2315215765
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Tischlerová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2018:2315215765.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, sudkyňou JUDr. Erikou Tischlerovou, v spore žalobcu: M. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. G. Z., C. XXXX/XX, právne zastúpeného JUDr. Beátou Polyákovou, advokátkou so sídlom Nitra, Štefánikova 7, proti žalovanému: K. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. C., I. Č.. XXX, právne zastúpenému JUDr. Vladimírom Haládkom, advokátom so sídlom Galanta, Clementisove Sady 1616, o povolenie obnovy konania, takto

rozhodol:

- I. Súd p o v o ľ u j e obnovu konania vedeného na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 26C/20/2011.
- II. Žalobca má voči žalovanému právo na plnú náhradu trov konania s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 26.06.2015 domáhal, aby súd povolil obnovu konania vedeného pred Okresným súdom Galanta pod sp. zn. 26C/20/2011. Žalobu odôvodnil tým, že v tomto konaní bol vydaný Okresným súdom Galanta pod č.k. 26C/20/2011-196 zo dňa 09.12.2013 rozsudok, ktorým bola zamietnutá jeho žaloba o zaplatenie finančnej čiastky 2.600 eur. Tento rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 23Co/142/2014-223 zo dňa 23.03.2015. Medzičasom bol žalovaný rozsudkom Okresného súdu Galanta č.k. 2T/90/2013-178 zo dňa 03.03.2015 uznaný za vinného, že vylákal od žalobcu finančnú čiastku 4.100 eur, pričom z uvedenej sumy mu vrátil dňa 18.08.2010 iba sumu 1.500 eur. So zvyškom vo výške 2.600 eur bol žalobca odkázaný na občiansko-súdne konanie. Žalobca sa dozvedel o tomto rozhodnutí dňa 25.03.2015, kedy mu bolo oznámené doručením jeho rovnopisu. Uvedené rozhodnutie môže žalobcovi privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci, nakoľko v trestnom konaní bolo preukázané to (odovzdanie sumy 4.100 eur, vrátenie sumy 1.500 eur, neuhradená suma žalobcovi vo výške 2.600 eur), čo sa žalobcovi v pôvodnom konaní nepodarilo preukázať a v dôsledku čoho došlo k zamietnutiu žaloby. Navyše súd v predmetnom trestnom rozhodnutí odkázal žalobcu s nárokom na náhradu škody vo výške 2.600 eur na občianske súdne konanie, čo však žalobca nemôže využiť dohľadom na prekážku res iudicata. V zmysle ustanovenia § 230 ods. 1 O.s.p. je zo strany žalobcu dodržaná lehota troch mesiacov na podanie návrhu na obnovu konania, nakoľko sa navrhovateľ o dôvode obnovy konania dozvedel dňa 25.03.2015 (doručením rozhodnutia Okresného súdu Galanta zo dňa 03.03.2015 spisová značka 2 T/90/2013 - 178), ak tento návrh podal na poštovú prepravu dňa 25.06.2015.

2. Okresný súd Galanta rozsudkom č.k. 5C/459/2015 - 43 zo dňa 08.09.2016 obnovu konania zamietol a žalovanému priznal plnú náhradu trov konania.

3. Na základe odvolania žalobcu, Krajský súd v Trnave ako odvolací súd uznesením č.k. 26Co/270/2016 - 54 zo dňa napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací

súd sa nestotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi obsiahnutými v napadnutom rozsudku súdu prvej inštancie a skonštatoval jeho nesprávnosť. Uviedol, že povinnosťou súdu prvej inštancie je prioritne posúdiť včasnosť podania návrhu na obnovu konania, posúdením lehoty subjektívnej i objektívnej, keď v danom prípade spornou sa javí lehota subjektívna. Je potrebné oboznámiť sa s obsahom spisu Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/90/2013 a zistiť, či žalobca ako poškodený sa zúčastnil pojednávania, na ktorom bol vyhlásený rozsudok a v prípade pozitívneho zistenia počiatok subjektívnej lehoty počítať od tohoto dňa. Pokiaľ žalobca tvrdil, že sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní a môžu pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci, pričom takouto skutočnosťou, dôkazom je rozsudok Okresného súdu Galanta z 3. marca 2015 č. k. 2T/90/2013-178, bolo potrebné ho ako listinný dôkaz oboznámiť. Z obsahu zápisnice z 8. septembra 2016 (č. l. 38) nevyplýva, že by súd prvej inštancie oboznámil listinný dôkaz - spis Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/90/2013 zhodne ako neoboznámil obsah spisu 26C/20/2011, ktorý ani nie je pripojený k spisu. Oba tieto dôkazy žalobca uviedol už v žalobe a nebol povinný ich predkladať, keďže oba spisy sú spismi Okresného súdu Galanta. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude v zmysle vyššie uvedeného prioritne posúdiť včasnosť podania žaloby na obnovu konania (subjektívnu lehotu), v prípade pozitívneho zistenia opätovne posúdiť dôvodnosť obnovy konania v zmysle § 397a CSP, strany sporu poučiť v zmysle § 182 CSP.

4. Postupujúc v zmysle pokynov odvolacieho súdu súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením podstatného obsahu spisu, ako aj pripojených spisov tunajšieho súdu sp. zn. 26C/20/2011, sp. zn. 2T/90/2013, prednesmi strán, resp. ich právnych zástupcov a zistil tento skutkový stav:

5. Žalobca mal za to, že v tomto prípade existuje dôvod povolenia obnovy konania vymedzený v § 397 písm. a) CSP, nakoľko tu existuje rozhodnutie Okresného súdu Galanta zo dňa 03.03.2015 sp. zn. 2T/90/2013. Uvedené rozhodnutie v čase pôvodného konania neexistovalo. Žalobca sa o ňom dozvedel až po skončení pôvodného konania a argumentáciu týmto rozhodnutím nemohol bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní. Poukázal tiež na to, že v uvedenom rozhodnutí bol žalobca odkázaný so svojim nárokom na náhradu škody vo výške 2.600 eur na občianske súdne konanie, k čomu však podľa jeho názoru bráni prekážka res iudicata, ako aj to, že v súčasnosti je nárok žalobcu na náhradu škody premlčaný. Trestné stíhanie žalovaného prebiehajúce od roku 2010 nezakladá žiadnu právnu istotu na jeho strane, že žalovaný mohol byť v budúcnosti uznaný za vinného. Poukázal na to, že v našom právnom poriadku platí prezumpcia neviny, preto argument, že je vedené trestné stíhanie žalobca v pôvodnom konaní použiť nemohol. Návrh na prerušenie konanie je len jednou z možností a skutočnosť, že žalobca takto nepostupoval, mu nemôže byť vyhodnotená na jeho ujmu; žalobca sa prvýkrát mohol dozvedieť o tom, že žalovaný bol uznaný za vinného až doručením špecifikovaného rozsudku. V pôvodnom konaní si žalobca uplatňoval zaplatenie finančnej čiastky nielen z titulu uzavretej zmluvy o pôžičke, ale alternatívne ako právny titul požadovaného plnenia uvádzal aj vydanie bezdôvodného obohatenia, prípadne náhradu škody. Po povolení obnovy konania z tohto dôvodu je možný nárok žalobcovi priznať aj z iného právneho titulu než je zmluva o pôžičke. Pokiaľ ide o subjektívnu lehotu na podanie žaloby o obnovu konania, mal za to, že uplatnil žalobu včas, nakoľko ide o subjektívnu lehotu 3 mesačnú, pričom táto lehota je lehotou procesnou, čiže stačí pokiaľ adresovaný úkon je podaný na poštovú prepravu, čím je zachovaná lehota. Uvedené je konštatované aj v tom čase ešte účinnom komentári k OSP, kde sa uvádza pri lehote na obnovu konania, že ide o lehotu procesnú. Krátkou cestou predložil podací lístok spolu s žalobou, na základe ktorého je zrejmé, že žaloba bola podaná dňa 25.06.2015 na poštovú prepravu, pričom trestný rozsudok mu bol doručený dňa 25.03.2015.

6. Žalovaný v konaní tvrdil, že trestné oznámenie na K. O., ktoré viedlo k rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/90/2013 podal žalobca, a to ešte v čase pojednávania veci v občianskoprávnom konaní na Okresnom súde Galanta sp. zn. 26C/20/2011, nakoľko v odôvodnení rozsudku zo dňa 09.12.2013 ako jeden z dôkazov bola zápisnica o trestnom oznámení. Žalobca mal možnosť požiadať o prerušenie konania vo veci sp. zn. 26C/20/2011 do právoplatného skončenia trestného konania vo veci 2T/90/2013, ktorú možnosť nevyužil ani po zamietnutí jeho žaloby Okresným súdom Galanta. Sám sa teda pripravil o možnosť využiť výsledok trestného konania vo svoj prospech, čo je teraz predmetom jeho žaloby na povolenie obnovy konania. S rozsudkom Okresného súdu Galanta 2T/90/2013 žalovaný súhlasil a vzdal sa odvolania proti nemu, nakoľko súd upustil od uloženia súhrnného trestu z dôvodu dostatočnosti iného uloženého trestu, teda žalovaný nedostal žiadny trest. Tento rozsudok však nemožno posudzovať tak, že sa priznal a uznal svoju vinu za žalovaný skutok. Pre neho bolo rozhodujúce, že nedostal žiadny trest. Poukázal tiež na zápisnicu z pôvodného konania zo dňa

14.11.2013, kde v rámci záverečnej reči prítomný právny zástupca žalobcu svoju argumentáciu opieral o existenciu zmluvy o pôžičke a riešil otázky platnosti zmluvy. Z uvedeného je zrejmé, že nárok žalobcom nebol uplatňovaný titulom bezdôvodného obohatenia, prípadne náhrady škody. Z týchto dôvodov žiadal žalobu na obnovu konania zamietnuť. Namietol tiež subjektívnu lehotu na podanie žaloby o obnovu konania z dôvodu, že nemá preukázané, či sa žalobca osobne zúčastnil vyhlásenia rozsudku v trestnom konaní 03.03.2015.

7. Rozsudkom zo dňa 09.12.2013 č.k. 26 C/20/2011 - 196 súd zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ (žalobca) domáhal voči odporcovi (žalovanému) zaplata sumy 2.600 eur s príslušenstvom, z dôvodu, že v konaní navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno ohľadne preukázania vzniku ako pôžičky, tak i vzniku bezdôvodného obohatenia vo výške 2.600 eur. Zároveň zaviazal navrhovateľa zaplatiť odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 578,06 eura do 3 dní k rukám právneho zástupcu odporcu. Krajský súd v Trnave rozsudkom č.k. 23 Co/142/2014-223 zo dňa 23.03.2015 o odvolaní navrhovateľa proti predmetnému rozsudku rozhodol tak, že rozsudok súdu 1. stupňa potvrdil a navrhovateľa zaviazal zaplatiť odporcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 109,29 eura v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám právneho zástupcu odporcu. Predmetné rozhodnutia nadobudli právoplatnosť dňa 05.05.2015.

8. Rozsudkom Okresného súdu Galanta č. k. 2 T/90/2013 - 178 zo dňa 03.03.2015, súd uznal obžalovaného K. O., narodeného XX.XX.XXXX Z. G., bytom I. C. XXX, U. Š., za vinného, že dňa 30.04.2010 sa stretol v Šali na Nemocničnej ulici s poškodeným M. A., ktorému ponúkol - vystupujúc ako sprostredkovateľ za predávajúceho K. L. - na predaj osobné motorové vozidlo značky O. XXX, N.: G.- XXXFE, červenej farby, pričom držiteľom vozidla bola spoločnosť ILEX spol s.r.o., v ktorej však K. L. nikdy nefiguroval, v následne dňa 01.05.2010, pred obchodným domom Tesco v Šali pod zámienkou následného prepisu vozidla vylákal od poškodeného sumu vo výške 4.100 eur za vozidlo, pričom vozidlo neprehlásil na nového vlastníka z dôvodu, že vozidlo bolo vo vlastníctve spoločnosť Unicredit leasing Slovakia, a.s., po čom ho poškodený vyzval k vráteniu kúpnej sumy a dňa 18.08.2010 v Dubnici nad Váhom na čerpacej stanici Avanti aj došlo k vráteniu časti kúpnej sumy vo výške 1.500 eur poškodenému a k vráteniu vozidla obvinenému, teda na škodu cudzieho majetku sa obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu, tým spáchal prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 a ods. 2 Trestného zákona. Súd podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu obžalovanému, nakoľko trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov a 6 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov s probačným dohľadom a ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/23/2013 zo dňa 24.06.2014, právoplatný dňa 03.09.2014, považoval za dostatočný na nápravu žalovaného ako aj ochranu spoločnosti. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodeného M. A., narodeného XX.XX.XXXX, K. V. G. Z., C. XXXX/XXX, s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 03.03.2015.

9. Z obsahu pripojeného trestného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2T/90/2013 vyplýva, že žalobca (v trestnom konaní v procesnom postavení poškodeného) nebol prítomný na pojednávaní, na ktorom bol vyhlásený rozsudok v predmetnej trestnej veci a rozsudok č.k. 2T/90/2013-178 zo dňa 03.03.2015 podľa doručky prevzal dňa 04.04.2015; zásielka obsahujúca predmetný rozsudok bola uložená na pošte dňa 25.03.2015.

10. Podľa § 470 ods. 1 a 2 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

11. Podľa § 397 písm. a/ CSP, proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privediť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

12. Podľa § 400 CSP, žalobu na obnovu konania môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

13. Podľa § 403 ods. 1, ods. 2 CSP, žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. Žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

14. Podľa § 414, ak súd žalobu na obnovu konania neodmietne, rozhodne rozsudkom, či obnovu konania povolí alebo zamietne.

15. Podľa § 415 ods. 1, ods. 2, ods. 3 CSP, právoplatnosťou rozsudku o povolení obnovy konania sa odkladá vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia. Ak nejde o rozhodnutie, ktoré ukladá povinnosť plniť, právoplatnosťou rozsudku o povolení obnovy konania sa odkladá právoplatnosť napadnutého rozhodnutia. Právne vzťahy niekoho iného než strany nie sú odložením právoplatnosti podľa odseku 2 dotknuté.

16. Žaloba na obnovu konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý smeruje proti právoplatným rozhodnutiam súdu a ktorým možno za podmienok ustanovených v zákone dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne. Pri dôvode obnovy konania podľa § 397 písm. a) musia existovať skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré osoba oprávnená na podanie žaloby na obnovu konania bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní. Predpokladom ich uplatnenia je aj to, že pre žalobcu môžu prívodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Musí ísť o také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré existovali v čase pôvodného konania. Pri rozhodnutiach sa nevyžaduje, aby existovali už v pôvodnom konaní. Môže teda ísť aj o také rozhodnutia, ktoré boli vydané až po právoplatnom skončení konania, ktoré sa napáda žalobou na obnovu konania. Súd v konaní o žalobe na obnovu konania musí skúmať aj to, prečo v pôvodnom konaní tieto skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy predložené žalobcom neboli, a či ich teda žalobca nepredložil bez svojej viny. Pre záver, či nové skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy môžu prívodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci, bude postačovať aj pravdepodobnosť tohto záveru. Dôvodom na povolenie obnovy konania v zmysle ustanovenia § 228 ods. 1 písm. a) OSP (teraz § 397 písm. a) CSP) môže byť neskoršie rozhodnutie príslušného orgánu, ktoré odchyľne rieši predbežnú otázku, ak išlo o prípad, v ktorom bol súd pri pôvodnom rozhodovaní viazaný rozhodnutím iného orgánu, alebo o prípad, v ktorom súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z rozhodnutia vydaného skôr príslušným orgánom. Takisto môže byť dôvodom obnovy konania rozhodnutie príslušného orgánu o predbežnej otázke, ak išlo o prípad, v ktorom si súd sám vyriešil predbežnú otázku, pretože vychádzal zo zistenia, že o tejto otázke príslušný orgán dosiaľ nerozhodol, ak sa potom zistí, že tento príslušný orgán svojím kedykoľvek vydaným rozhodnutím vyriešil uvedenú otázku odchyľne (R 2/1983).

17. Konanie o obnove konania má dve fázy: 1/ konanie o žalobe na obnovu konania (§ 409 CSP) a 2/ postup po povolení obnovy konania (§ 416 CSP). V prvej fáze konania súd skúma len otázku, či je obnova konania prípustná, a teda či povoliť, alebo nepovoliť obnovu konania; t. j. súd skúma, či žalobu podala oprávnená osoba, či žaloba bola podaná v zákonom ustanovenej lehote, či je daný niektorý z dôvodov obnovy konania a či je obnova konania prípustná. Jedným z predpokladov procesnej prípustnosti návrhu na obnovu konania, na ktoré sa zameriava súd v prvej z uvedených fáz, je, okrem iného, existencia skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré ten, kto navrhuje obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní (§ 397 písm. a/). Nemožnosťou použiť skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy bez svojej viny v pôvodnom konaní sa rozumie nemožnosť vykonať dokazovanie súdom v občianskom súdnom konaní (teraz v civilnom sporovom konaní) alebo nemožnosť označiť či predložiť tieto skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy účastníkom konania voči súdu (R 19/1975). Procesná prípustnosť tohto mimoriadneho opravného prostriedku podmienená tým, že ten, kto navrhuje obnovu konania, nemal žiadny podiel na tom, že sa v pôvodnom konaní nemohli použiť skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy. Táto podmienka nie je splnená, ak určitá skutočnosť, rozhodnutie alebo dôkaz existovali už v pôvodnom konaní a ten, kto navrhuje obnovu konania, o ich existencii vedel a mal aj dostatok podkladov potrebných na ich označenie a na splnenie svojej dôkaznej povinnosti, no v pôvodnom konaní nimi nenavrhol vykonať dokazovanie.

18. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že v prejednávanej veci boli splnené zákonné podmienky na povolenie obnovy konania. V súdenom prípade žalobca podal žalobu na obnovu konania voči rozsudku Okresného súdu Galanta, č. k. 26C/20/2011 - 196 zo dňa 09.12.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 23Co/142/2014-223 zo dňa 23.03.2015, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 05.05.2015. Žalobcom podaná žaloba na obnovu konania tak smeruje voči rozhodnutiu, voči ktorému Civilný sporový poriadok jej podanie pripúšťa. Žaloba na obnovu konania bola podaná oprávneným subjektom, teda žalobcom, ktorý bol v konaní sp. zn. 26C/20/2011 stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Pokiaľ ide o včasnosť podania žaloby na obnovu konania, v danom prípade bola zachovaná tak objektívna, ako aj subjektívna lehota. Z obsahu spisu súd zistil, že žaloba na obnovu konania bola doručená súdu dňa 26.06.2015, pričom z podacej pečiatky tunajšieho súdu vyplýva, že sa nejednalo o osobné podanie, teda žaloba musela byť podaná na pošte. V spise však nie je založená obálka, v ktorej bola žaloba s prílohami súdu doručená. Žalobca tvrdil, že žalobu podal na pošte dňa 25.06.2015 a ako dôkaz predložil poštový podací lístok, z ktorého vyplýva, že žaloba bola podaná na pošte v tento deň. Protistrana túto skutočnosť nespochybnila. Bez ohľadu na vyššie uvedené, keďže žaloba bola doručená súdu dňa 26.06.2016, je zrejmé, že žaloba bola podaná v rámci 3-ročnej objektívnej lehoty, ktorej začiatok je zákonom stanovený od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia (05.05.2015). Subjektívna trojmesačná lehota na podanie žaloby na obnovu konania plynula žalobcovi odo dňa, keď sa mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, kedy mohol dôvod obnovy uplatniť. Subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania musí byť dodržaná v rámci objektívnej trojročnej lehoty, ktorá plynie od právoplatnosti rozhodnutia. Odpustenie zmeškania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania zákon nepripúšťa. Začiatok 3-mesačnej subjektívnej lehoty je stanovený subjektívnym momentom dozvedenia sa o dôvode obnovy konania, resp. subjektívnym okamihom, od ktorého sa dôvod obnovy konania mohol uplatniť. Ako už uviedol odvolací súd vo svojom zrušujúcom rozhodnutí poukazom na Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 285/2015 z 10. júna 2015, podstatou subjektívnosti lehoty je, že sa začiatok jej plynutia odvodzuje od subjektívneho momentu, t. j. od momentu, kedy subjekt, na ktorý sa právna norma viaže, subjektívne vnímal určitú skutočnosť vonkajšieho sveta. Z obsahu pripojeného trestného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2T/90/2013 vyplýva, že žalobca (v trestnom konaní v procesnom postavení poškodeného) nebol prítomný na pojednávaní, na ktorom bol vyhlásený rozsudok v predmetnej trestnej veci č.k. 2T/90/2013-178 zo dňa 03.03.2015 a tento podľa doručky prevzal dňa 04.04.2015. Od tohto okamihu mu teda začala plynúť subjektívna trojmesačná lehota na podanie žaloby na obnovu konania v zmysle § 403 ods. 1 CSP a táto by uplynula dňa 06.07.2015 (dátum 04.07.2015 pripadol na sobotu). Žaloba bola podaná na súde dňa 26.06.2015, teda v zákonnej subjektívnej trojmesačnej lehote. Žalobca síce v žalobe uvádzal, že o trestnom rozhodnutí č.k. 2T/90/2013-178 zo dňa 03.03.2015 sa dozvedel dňa 25.03.2015, avšak z doručky založenej v trestnom spise vyplýva, že v tento deň bola zásielka adresovaná poškodenému (žalobcovi) len uložená na pošte a tento si ju prevzal až dňa 04.04.2015. Teda až týmto dňom mu začala plynúť subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania. Žalobca tiež preukázal dôvod obnovy konania, a to rozhodnutie - rozsudok Okresného súdu Galanta č. k. 2 T/90/2013 - 178 zo dňa 03.03.2015, ktoré sa týka strán sporu a predmetu pôvodného konania, a ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní a môže privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Týka sa posúdenia prejudiciálnej otázky, ktorú súd v pôvodnom konaní vyhodnotil inak. Predmetným rozsudkom bol totiž žalovaný uznaný za vinného, že vylákal od žalobcu (poškodeného) sumu vo výške 4.100 eur, z ktorej čiastky sumu 1.500 eur vrátil. Je pritom zrejmé, že žalobca nemohol toto rozhodnutie použiť v pôvodnom konaní, keď reálnu možnosť oboznámiť sa s obsahom tohto rozhodnutia získal až jeho doručením, t.j. dňa 04.04.2015 (rozsudok odvolacieho súdu v pôvodnom konaní bol vyhlásený dňa 23.03.2015). Pokiaľ ide o námietky žalovaného, že nárok v pôvodnom konaní bol uplatňovaný titulom zmluvy o pôžičke, súd jednak poukazuje na rozsudok zo dňa 09.12.2013 č.k. 26C/20/2011 - 196, z ktorého vyplýva, že súd sa zaoberal možnosťou kvalifikovania uplatneného nároku aj ako bezdôvodného obohatenia, avšak na druhej strane je potrebné konštatovať, že právna kvalifikácia žalobou uplatneného nároku je vecou súdu a podstatné je, že žalobca v pôvodnom konaní žaloval o zaplatenie sumy 2.600 eur.

19. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

20. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

21. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a v konaní úspešnému žalobcovi priznal právo na plnú náhradu trov konania voči žalovanému. O výške tejto náhrady rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný, a to do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Galanta.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.